

قلعه باستانی سردره - ایوانکی

سرزمین تپه‌های باستانی

آثار باستانی گرمسار اغلب خرابه‌های قلعه‌های عظیمی هستند که امروزه به صورت تپه‌های بزرگ خودنمایی می‌کنند

مهلا داریان / دبیر سرزمین من

هم قطع می‌شود و به جاده مرگ مشهور است. سرتاسر جاده تابلوهایی نصب شده که روی آنها نوشته‌اند «خطر واژگونی بر اثر خستگی» اما مردم محلی می‌گویند سردره در گذشته محل کمین راهزنان در مسیر جاده ابریشم بوده و به خاطر باریک بودن، وجود شیارها و مخفیگاه‌های فراوانی که در کوه‌هایش وجود دارد کاروان‌های بسیاری اینجا ناپدید شده و به مقصد نرسیده‌اند و به همین دلیل می‌گویند این قسمت از جاده نفرین شده است و خودروها واژگون می‌شوند.

سعی کردیم با احتیاط و سرعت کم از پیچ و خم سردره رد شویم. از اینجا راه، دیگر مستقیم می‌رود تا کوه اژدها.

شهرستان گرمسار در استان سمنان و در فاصله ۱۱۰ کیلومتری جنوب شرقی تهران قرار گرفته است. در زمان اشکانیان نام گرمسار، خواران بوده که شهری مهم در دوران سلوکیان به شمار می‌رفته و بعدها در زمان آشوریان خوارا و سپس گرمسار نامیده شده است.

آثار باستانی گرمسار اغلب خرابه‌های قلعه‌های عظیمی هستند که امروزه به صورت تپه‌های بزرگ خودنمایی می‌کنند و شاید بازمانده کهن‌دژهایی باشند که در زمان هخامنشیان، اشکانیان و سلوکیان شهرهای عظیمی را تشکیل می‌دادند.

راه‌ها مسدود و کاروانسراها خراب نشود دستور داده بوده حجمی از طلا را در جایی مشخص در پل‌ها، آب‌انبارها یا کاروانسراها بگذارند تا در صورت نیاز برای مکان‌های گفته شده خرج شود. برای همین است که تمام پل‌ها و کاروانسراهای دوران صفوی اموال دارند و افرادی را که در جست‌وجوی گنج‌های پنهان هستند به این مناطق می‌کشانند. در کنار آب‌انبار از دور آثار شهری قدیمی و کاهگلی با اتاق‌های گنبدی شکل دیده می‌شود. در میان کوه‌های شگفت‌انگیز سردره هم یک تپه باستانی وجود دارد. قدمتش به دوران پیش از تاریخ می‌رسد و بنایی است ثبت ملی شده که به حال خود رها شده است.

منطقه سردره گذرگاهی عجیب است که حتی آنتن تلفن همراه‌تان

قبل از اینکه آفتاب تابان دشت‌های پهناور و گرمای هوا گریبانمان را بگیرد، راه افتادیم. نخستین نشانه رسیدن به گرمسار، یک آب‌انبار قدیمی و سنگی مربوط به دوره قاجاریه است که در جاده ایوانکی و نرسیده به منطقه سردره قرار دارد.

با اینکه این آب‌انبار در فهرست آثار ملی ثبت شده، اما گودال‌هایی جدید از حفاری‌های غیرمجاز افرادی که در جست‌وجوی گنج به این منطقه آمده‌اند، در اطراف آن دیده می‌شود. می‌گویند در گذشته رسم بر این بوده که بعد از ساختن هر بنایی که جنبه استفاده عمومی داشته خرج بازسازی آن را زیربنا دفن می‌کرده‌اند. اینطور روایت است که شاه‌عباس برای اینکه آبادانی مملکت عقب نیفتد و بر اثر حوادث

حفاری‌های غیرمجاز روی قلعه باستانی سردره